

IV.

Betydning

over

Forslag til Lov om Afgiften af indenlandskt Røesukker.

(Afgiven af Landsthingets Udvalg den 22de November 1876.)

Allerede i forrige ordentlige Samling bifaldt Landsthinget den ved nærværende Lovudkast foreslaaede 4 pct.s Nedsættelse i Afgiften paa det indenlandskt Røesukker, der er bleven anset tilraadelig for at bringe de Klager til at forstumme, der ere førte over, at det indenlandskt Sukker imod den i Løven af 3die Mai 1873 udtalte Hensigt, at beskaffe det lige med det udenlandskt, skulde være stærkere bebyrdet end dette. Udvalget maa, under den Forudsætning, at der ingen Grund findes til at fravige Principet af lige Beskatning for det indenlandskt og det indførte Sukker, anbefale Thinget at fastholde dets angaaende denne Sag i den nævnte tidligere Samling fattede Beslutning; men, naar det i Genhold til de Betragtninger, der laa til Grund for denne, antages, at det Beløb, der af de indenlandskt Sukkerfabrikanter hidtil har været erlagt i Afgift af det af dem tilvirkede Sukker, har været større, end det efter den ved Loven af 1873 opstillede Lighedsgrundsætning burde have været, forekommer det Udvalget tillige, at Billighed taler for, at det, de saaledes have betalt mere, end denne Grundsætning maatte medføre, bliver dem tilbagebetalt. Det man derfor skal tillade sig at stille et Forslag i denne Retning, tilføjes, at efter de Udvalget foreliggende Oplysninger maa det Beløb, der derefter vilde blive at udrede af Statskassen, anlaas til ca. 15,000 Kr.

Efter den ved Forhandlingerne under Sagens første Behandling i Thinget dertil givne Anledning har Udvalget imidlertid ikke troet uden videre at burde betragte det som givet, at det ved Loven af 3die Mai 1873 fastslaaede Princip for Sukkerbeskatningen maatte lades urokket; det har ikke ment at kunne undlade at opfaste og bevare sig det Spørgsmaal, om der kunde være Grund til

at give efter for de Stemmer, der i den senere Tid have ladet sig høre for, at der til Dymuntring af den for Agerbrugets Fremme saa vigtige Røedyrking burde indrømmes det indenlandskt Sukker en Afgiftsfrihed eller Afgiftsletelse, der kunde give det et væsentligt Fortrin i Konkurrencen med det udenlandskt. Udvalgets Flertal (Møller, Johansen, Moltke, Ussing, Zytphen-Abeler) har dog ved sine Overvejelser heraf ikke kunnet komme til andet Resultat, end at det ikke kan tilraade nogen Eftergivenesshed for de Ønsker, der i saa Henseende ere blevene fremsatte. Der har i Udvalget ikke været nogen Tvivl om, at det er af største Vigtighed for vort Agerbrug, at Dyrrkingen af Røefrugter til Røegsfoder efterhaanden kommer til at spille en større Rolle i Landbedriften, end den i Reglen har gjort hidtil; men medens Flertallet ingen Frygt har for, at denne Udsvikling ikke overalt, hvor Forholdene dertil ere modne, skulde bane sig Vej paa naturlig Maade, fremdreven alene ved Landmandens Erkjendelse af, hvad der er hans sande Fordel, finder man det derimod mere tvivlsomt, hoormegen Interesse det kan have for Samfundet i Almindelighed, i enkelte Egne at faae en hurtigere Fremgang i Røekulturen bragt tilveje ved Hjælp af Sukkerindustrien. Som det under Forhandlingerne i Thinget blev fremhævet og oplyst af Conseilspræsidenten, vilde det, selv om man ved et nyt Afgiftssystem bragte det til, at kun indenlandskt Sukker fortæredes her i Landet, dog kun være en forholdsvis liden Del af Landets Forder i de ved det nye System opstillede Sukkerfabrikers nærmeste Omegn, hvorfør man vilde have Brug til Røer til Sukkerindvindingen, og medens Sukkerfabrikerne ganske vist ei vilde undlade i denne deres Omegn at udøve gavnlige Virkninger i flere Retninger, kan man dog heller ikke være blind for,